

BUREAU EN REDACTIE :
Drukkerij COLLEE
(Naaml. Maatsch.)
TONGEREN
Postcass. rekening n. 8855.
Telefoon 12

Abonnementprijs : fr. 9.50 per jaar,
vooraf betaalbaar,
20 centiem het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en
aankondigingen, moeten franco gedaan wor-
den aan den uitgever.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

AANKONDIGINGEN.

Prijs per regel . . . fr. 0.50
Tusschen Allerlei in Provincie . . . fr. 1.00
nieuws . . . fr. 1.50
Vonnissen en doodsberechten . . . fr. 2.00

Kleine Aankondigingen :
van 1 tot 4 regels . . . fr. 1.50
Elke regel meer . . . fr. 0.25
Voor meer dan één inlasmeng prijs vol-
gens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen
moeten ons toekomen voor donderdag mid-
dag.

«De Postrijder» van heden
verschijnt op 8 bladzijden.

Een hopeloos geval.

De kwestie die wij bespreken hebben is
de motie Borms, en niet anders, iemand die
een goede positie heeft, houdt se, terwijl
iemand die den toestand hopeeloos inzielt, er
vandoor trekt. Wij houden onze positie in
«De Tijd», als wanhopig die zaak ver-
laat, en eenen doolhof inloopt van neven-
kwesities, waarvan hij niets bewijst, en die
niet de zaak Borms niets gemeens hebben.

In plaats van rechtzinnig te redeneeren,
valt hij uit in verwijtingen, hij schreeuwt,
tompeteert, lastert en valt zelf onzen gelief-
den Koning, Albert den Edelmoedige, aan.
Zijne geheele redeneering komt uit op :
Laat ons vooral Borms los, dien lieven
Barabas!

Als antwoord op ons artikel schrijft «De
Tijd»: Dat artikel is zinloos! En tezel-
verfijft geeft hij op de eereplaats van het
blad bijna twee kolommen te antwoorden-
novens de kwestie.

Ons artikel stond in het bijblad, tusschen
klik en klak, juist omdat het zinloos ge-
schrijf van «De Tijd» enkel klik en klak
was.

Enkel een puntje uit ons artikel haalt de
geleerde (!) schrijver van «De Tijd» aan :
«Wij bestaaten enkel dat Borms en zijne
handlangers zwart zijn, en zulke blij-
ven zoo lang zij zich niet willen wasschen».

En in plaats van deze bewering te we-
derleggen met doorslaande bewijzen, schrijft
het blad :

«Spoel je mond uit, als gij dat gelezen
hebt!» Waarschijnlijk wil de schrijver
zeggen dat men den mond moest spoelen
torn de namen werden afgekondigd van de
gehoerde broeken uit den provincieraad.

Dat van Bising de activisten gevormd
heeft, en er do/magte en do/treffende
verraders van 't Vaderland onder den oor-
log van gemaakt heeft, dat weet iedereen,
ook «De Tijd», en dat Borms het hoofd
dezer verraders is, dat geeft ook iedereen
toe. En voor dien keel komt men nu de
ontoorzaardlijke invrijheidsstelling vragen.

Het is merkwaardig welk een soe alist
ontvreden, zoals de schrijver van «De
Tijd» doet, de werklied n ophitsen en hen
zand in de oogen werp n, doch zulks ge-
lukt niet met iedereen. Deze zooverzede
democrant in wien, doch die als een
echte czar optreedt in «den», werft ons
de eenvoudige taal van het B'ersich volk
te gebruiken, om tot het volk te spreken,
en zo ons zijne hoedrandende en bombas-
tische volzinnen van het hoog adellijk Hol-
landsh Hof willen opdringen.

En weiniger meer bescheidenheid zou hem
beter passen, alsook wat meer gedachten
en logica. Worden zijn geen oorden.

Is het voor een vrouw nuttig
goed keuken te kennen.

Koken is een kunst hoor ik altijd zeg-
gen. Ja, koken zou elke huisvrouw moeten
oppertbest kunnen.

Spitstige geroez moeten we bestat gen, dat
er toch zoo weinig zijn, die deze kunst
grondig kennen. Een nachtkans roegen we
niet zeggen? dat zij het is, die aan de
huishoudster de gezondheid van haar ge-
zin verzekert, en niet alleen de gezond-
heid, maar ook het waar geluk werkt door
deze wetenschap in den familiekring ge-
bracht.

Een vrouw, die kan koken, is een schat
in een huishouden. Is het niet aangenaam
voor een man, wanneer hij moegewerkt,
thuis komt, zich mag aan tafel schuiven
waarop hem alles heel smakelijk wordt
voorgeseld. Denkt gij, dat hij na een goed
estmaal te nutten, hij nog zoo lust heb-
ben van thuis te vertrekken naar een drank-
lokaal, om daar te zoeken wat hij thuis
niet vindt?

Groot is de invloed van de huisvrouw
op de overige personen van 't gezin. Een
vermits de vrouw hier toe bestemd is, zou
er van jong af moeten toe opgeleid wor-
den.

Zou dat de vraag niet moegen oprispen,
het huishoudkundig onderwijs in alle me-
jescholen verplichtend te maken? bij de-
sen tijd van duur leven, waarbij de huis-
houdkunde een onderwerp van den dag is?
In het een vrouw niet van veel minder
waag te kunnen spreken over de gresche-
denia, de ondiep, over degen of genen be-
geven door een smakelijk beetje
te kunnen bereiden. Iets wat dagelijks in
haan bereikt valt; terwilf ze met of die
andere zaken, nooit zal af te rekenen heb-
ben?

Is niet overdreven te zeggen, dat de
tijdbreiding van het huishoudkundig on-
derwijs meer als een economische vraag is
een sociale vraag wiens opperste noodzak-
lijkheid zich van dag tot dag meer openbaart.
Bijgevolg zou het huishoudkundig on-
derwijs in alle scholen moeten worden aan-
geleerd, zelfs verplichtend gemaakt aan al-
le meisjes, welke rang ze in de wereld ook
bekleden?

Zijn 't nu leerlingen van gewone bur-
gers, zoo zullen deze keeren, van niettoege-
staande spaarzaam te zijn, toch de eetma-
ten te verbeteren, er meer smaak n te
brengen en ze op een behoorlijke wijze
voor te stellen.

Heeft men nu te doen met arme me-
jes, zoo zullen hun deze huishoudkunde-
lessen keeren : te gaan werken als keuken-
meisje om zoo hun gold broodvoerig te win-
nen. En om later op te treden als een huis-
vrouw van eersten rang, die zal behagen
aan man en kind, en de vrede in 't huis
brengen en behouden.

Zoo ziet men dat keuken kennen, te pas
komt voor alle meisjes.

Moeders, wilt gij u later roemen op uwe
dochteren, weest er bij, om hen op tijd naa,
huishoudscholen te zenden, waar ze talik
onderwijs genieten kunnen.

Het Jubilé.

Eene kenschetsende gewoonte in ons be-
dendagsche volksleven, is het vieren van
jubilé's.

Wat is het Jubilé?

Het woord komt voort van het He-
breeuwsche Jobel, hetwelk den hoorn be-
deelde waarmede, alle vijftig jaren, de he-
ilige tijd werd aangekondigd, gedurende
welken de slaven de vrijheid kregen, de
schullen vernietigd werden en eenieder
terug kwam in bezit van zijn vaderlijk erf-
deel. Dit feestjaar droeg later den naam
van Jobel.

In de nieuwe tijden ook, onder net Paus-
den van Bon'facius VIII werd een feest-
jaar ingesteld, een jaar, rijk aan preestelijk
gunsten, vrijgereg door afleiding van het
Hebreeuwsche Jobel, werd Jubiléum of
Jubilé genoemd.

Daar dit jubeljaar een op gestelden tijd
— alle honderd jaren — terugkerend feit
aanwas, werd het woord jubilé allicht ge-
bruikt om een tijdstip van verjaaring aan
te duiden en zoo werd stilaan, alle honderste
verjaaring jubilé genoemd. Maar honderd
jaar, een gansche eeuw is toch zoo lange
spanne tijd voor 's menschen korte leven!

Zoo begon men omne halve eeuw als zeer
gedenkwaardig te aanzien en ook een vijftig-
jarige jaarring pastte men het woord jubilé
toe, — nog verder brokkelde de veiks-
pans af : 25 jaar — en nog minder —
werden ook jubilé. Nu spreekt men van
een jubilé van 13 jaar : 't de koperen van
een van 25 ; 't is de zilveren ; van een van
50 ; 't is de gouden ; van een van 60 ; 't is
de diamanten ; van een van 100 : die heft
nog een bijzonder naam, of 't zou de
ardiumjubilé moeten zijn!

En wat wordt na die tijdprieken zoal
herdacht en geest? De verjaaring van een
noemrijk feit in de geschiedenis, van 't ne
noemwaardige uitvinding, van eenne bjon-
dere inrichting, van de kloosterbloeien of
van het bestaan ener maatschappij enz.,
enz. want in alles zoeken wij hedendaagch
aanleiding tot feesten.

Gemengde berichten

Afschuwelijke vadermoord.
Een drama, afschuwelijk van barbaarsch-
heid heeft te Alfortville, Frankrijk, in vol-
le straat plaats gehad.

Zekere Maxime Senret, 22 jaar oud, was
meermalen in ruzie met zijn 46 jarige va-
der die hem verweest een zedeloos gedrag
te hebben.

Eens te meer was nu een twist ontstaan
tusschen vader en zoon. Razend van woede
nam de jongeling een zware knuppel en
sloeg er zijn vader mee ten gronde : de
slagen die hij toebreacht waren zoo onge-
hoord geweldig dat de school van den on-
gelukkigen vader ingolagen werd. De va-
dermoordenaar werd aangehouden en ter
beschikking van den Procureur der Repu-
bliek opgesloten.

Prins Carol van Rumélie.
HI KRIJGT ZIJN RECHTEN TERUG.—
Het is nog zoalng niet geleden, dat
prins Carol van Rumélie aan 't zijne rechten
door den troon verzaakte en het land ver-
liet. Nu wordt uit diplomatieke bron ge-
koord geolaten heeft met zijn zoon Carol
wiens voorwaarden bij aangenomen heeft
te weten : dat er een einde gesteld worde
aan den invloed van prins Babou Stirbey
en dat M. Brat ons ontlangen worde uit
zijn ambt van eersten minister.

Waarschijnlijk zal de koning aan M. Ave-
roevu vragen om het nieuwe kabinet te vor-
men. Prins Carol zal zich voorloopig verge-
sel door een staffoffier, naar Algerie be-
geven en zal tegen het begin van den zomer
in Rumélie mogen terug keeren. Het de-
kroet der afschaffing der rechten van den
prins is ingetrokken. Carol behoudt dus den
titel van koninklijke prins.

Algemeene uitverkoop

Horlogemakelij-Juwelhandl. LHOEST
ST-1.AMBRETTUSPLAATS. 2 LUIK
RUE DE BEX. 19
GROOTE AFSLAG — SCHOONE OCCASIES.

Een wonderdoctores.
Ten gevolge van een geheim onderzoek
door de politie te Roselare gedaan, werd
een huis ontdekt, waar de vrouw zich met
alferhande geneeskunde op groote schaal
bezig hield en waar natuurlijk veel licht-
geloofige lieden en dan tuin werden ge-
leid.

Oude en nieuwe, jonge en verouderde
ziekten, van de doctoren verlaten en in-
geheeld ziekten, werden er zooverzede ge-
zonden, bij middel van bioerfessen met al-
lerhande mos en ander droog en nat, wit,
blauw of groen kruid gevuld, alsook door
zalf, die onfeilbaar in hare genezing was.

Deze kwakzalverij duurde reeds geru-
men tijd en vielen hadden zich reeds la-
ten toppen, en kruid, zelf en andere bacht
peperduur betaald, toen de politie het huis
kuichte van al deom rommel en op eenne
kar naar het stadhuis overgebracht, in af-
wachting dat de behendige doctores ver-
dere rekening geve.

Alsoo ligt de genezing van de afgerije-
lijke ziekten en kwalen, waarvan het lid-
dend menschild is aangedaan, in da een.

Er zijn geen kinderen meer.
Een 16 jarig meisje, Van C. en een 20
jarige jongeling, Th. beiden woonachtig te
Dendermonde, hadden kennis aangeknopt,
maar de ouders van het meisje waren te-
gen de betrekkingen. Het meisje had er
zooveel verdriet van dat zij niet langer
meer wilde leven.

Tijdens ene ontmoeting welke Zondag
avond plaats had, deden de jongelieden
een wandeling op de buitenzijde van Den-
dermonde waar de jongel nr woont. Op een
eenzame plaats gekomen smeekte het meis-
je den jongeling haar te dooden.

Zo drong zoover aan dat de jongeling
zijn revolver trok en driemaal vuurde op
het meisje, dat ten gronde viel. Zij was
driemaal getroffen, tweemaal in de linker-
borst en eenmaal in het hoofd. De dader
nam zijn slachtoffer op en bracht het naar
een nab'j gelegen woning.

Toen men 't wilde ondervragen be-
merkte men dat hij verdwenen was. De
politie zoekt hem op. De toestand van het
meisje is niet zoo erg als men eerst had
gedacht. Men hoort de wanhopige te red-
den.

't KAPELLEKEN'S SIGARETTEN

Worden al langer hoe lekkerder.

Kloosterlingen-nitrijving in Mexico.

Krachten ons artikel der grondwet, de
katholieke Kerk bedocend en voorschrij-
vend dat elke priester van Mexikaansche
nationaliteit moet zijn, hebben de overde-
den de sluiting van het klooster en het kol-
lege van Coyacan bevolen, waarvan de
priesters zullen uitdrijven worden.

Twaalf kloosterzusters, in Mexico ge-
vraagd, werden aangehouden, doch te Coy-
acan werd geen enkele aanhouding gedaan.

Talrijke kloosterlingen hebben aan het
gezantschap van Spanje gevraagd voor hen
ten beste te spreken.

Veertien Spaansche preesters, uit Mexico
gedreven, zijn aan boord van de «Espa-
ña» te Havana aangekomen, doch zij moech-
ten er niet aan wal komen. Deze priesters
zijn op weg naar Spanje.

Olifanten en auto's.

Dezer dagen begaf een gezelschap inlan-
ders uit Nederlandisch-Indie zich van Ka-
bana naar Telokbetong per auto. Tusschen die
twee plaatsen gaat de weg door een oer-
woud waar nog vele olifanten en beren
voorkomen. De tocht werd onderaan ten
het krieken van den dag en in het oer-
woud aangekomen, was het nog donker.

Bij het scherpe licht van auto zag de
voerder midden op den weg een zwart ge-
daante, en dichterbij gekomen, zag hij dat
het een jonge olifant was.

Zeker verblind door het feele licht, ging
het beest voor noch achterwaarts. De weg
was er te smal om goed te kunnen passe-
ren, en zo beproefde de voerder het be-
zige zacht weg te duwen. Doch toen het
auto tegen zich aan voelde, begon het zoo
te trompetten, dat hooren en zien verping
en vreesde door een algemeen panval
van dergelijke beesten — want dit beestje
was volstrekt geen solitar — stapten
allen uit en haasten zich terug in de rich-
ting van Kalanda. Het was maar goed ge-
zien ook, want uit de verte zag men uit
het woud een grooter dier, wellicht het
moeder-dier, te voorrich in komen, even-
eens met veel kabaal, de slurf omhoog, op
de auto toesellen.

Geவில் moet dit wagentje zich laten
welgevallen, dat moeder-olifant het niet
haar slurf betastte, die daaromheen sloeg
en den heelen auto, zonder een bijzondere
krachtpansang op zij van den weg in het
ravijn slingerde. Uit de vert, het was
reeds eenigzins licht geworden, loek de
voerder toe, wat er met zijn wagentje ge-
beurde. Na deze overwinning tikken de
kolossen zich in de rimboe terug en toen
het geheel dag was en de weg drukker ge-
worden, waagden de voerder en eenige der
inzittende zich naar het strijdpriek van
een uurtje geloken. De auto werd in het
ravijn geheel vernield aangetroffen en het
gezelschap kon de plaats van bestemming
niet meer bereiken.

Van de olifanten was niets meer te be-
spuren dan de voetsporen, welke aantoon-
den, dat in het bosch nog meer van der-
gelijke auto's gereden geweest waren. Wat
er van de menschen terecht zou zijn ge-
komen, inden zij het gehul van den jon-
ge olifant niet hadden begrepen, kan men
zich voorstellen.

Mijn weg van Damascus.

DE NEDERLAAG WERD NIET VOOR-
ZIEN. — De Duitse generaal van Schoen-
lijk heeft een werk : «Mijn weg van Da-
maskus uitgegeven, waarin hij aanhaalt dat
de Duitse officiele middens zoo gerust

waren over den uitslag van den grooten
oorlog, dat de minister van oorlog te Ber-
lijn reeds een demobilisatieplan gereed ge-
maakt had. Meer dan dat, hij had ook al
twee mobilisatieplannen gereed, het eene
voor het geval dat een nieuwe oorlog was
uitgebroken waar de klassen door den strijd
verzwakt, terug aan gevuld waren ; het
tweede voor het geval van een oorlog
waarvoor men de nieuwe volledige klassen
beschikbaar zou gehad hebben. Die plan-
nen voorzagen zeven nieuwe legerkorpsen,
waarvan er twee hun staf moeten heb-
ben te Luxemburg en te Riga. Polen werd
beschouwd als ingeheld in de Duitse to-
luine. Er was ook een plan gereed voor het
bouwen van een museum der zeepraal-
reeds had er een scherpe wisseling van no-
tas plaats gevonden tusschen de bevoegde
overheden, om te weten of het volkvoel op
het tweede verdiep van het museum moest
afgevoerd worden. De moedigheid dat
Duitse land den oorlog kon verliezen, werd
nooit ingezien, maar dat heeft toch niet
beteld dat de krijgsmacht van den keizer ten
slotte tot den afslacht gedwongen werd en
dat er van al de nieuwe Duitse plannen
niets in hys gekomen is.

Rode sneeuw in Amerika.

Te St-Paul, in de Vereenigde Staten, is
roode sneeuw gevallen, hetgeen zeer de
aandacht getrokken heeft van de geleerden
die het er niet over eens zijn aan welke oor-
zaak dat fenomeen toe te schrijven. M. Iyker,
de officiele weerkundige beweert dat de
sneeuw de roode kleur gekregen heeft
door hare vermenging met vulkanische stof-
deeltjes, door de winden overgebracht.

De B. Vader komt tegen de zleboze
kloosterzucht op.

Toen de Paus de Vasterpredikanten in
verhoer ontving, riep hij hunne aandacht
bijzonder te drukken op de ongewoone-
lijkheid van de huidige vrouwelijke kloos-
ters. Het is eene ware schande, zegde de
B. Vader, niet enkel uit christelijk, maar
ook uit menschelijk oogpunt. De Paus is
echter van oordeel dat de vrouwen alleen
de schuld niet dragen. De vrouwelijke
draacht zoo schandelijk niet zijn, mielen
de mannen die afkeuren.

Honne Koningin restolen.

De gitana Ivanova Paracova, de konin-
gin der gitano's is ontvoerd geworden door
een rijken Amerikaan, een potten- en pan-
nenverkoopster 't groot. Vooreer kennis
in hune priile jeugd hadden ze samen reeds
gehad, maar toen was Frank Karloff maar
eenvoudige ketellapper en Ivanova was
voorbereikt om de koningin der gitano's
te worden.

De ketellapper vertrok dan naar Ameri-
ka, met het vaste voornemen er fortuin te
maken.

Jaren vervlogen. Ivanova was gehuwd
met den koning der gitano's en ze werd
meer gaarne gezien door den stem.

Frank had haar echter nooit kunnen ver-
geten. Hij was schatrijk geworden en ging
zijne groote liefde in haar stem opzoeken.

Het koning is zoo vol droefheid, dat hij er
het hoofd schijnt bij te verliezen.

Jammer maar, dat zijn lief vrouwtje
10.000 lire heeft meegenomen, alles wat de
man bezat.

CIRIO TOMAAT
ROUWEN ALLEN

De wandelende berg bij Rome.
De stroek Ronne-Graatsbergen is ge-
kend om haar heuvelachtigen bodem, len
heeft ze haar geenoemd de Vlaamsche Ar-
dennen en zij heeft inderdaad veel gelij-
kenis met de heuvelachtige en behoevte
streek van onze provincie Limburg.

Het feit, dat een der heuvelen van het
omliggende van Ronse, de Muziekberg, zich
verplaatst, brengt niet weinig bij, om de-
ze schilderachtige stroek beroemd te maken ;
het is inderdaad sinds 's menschen geheug-
en de eerste maal, dat eenne zoo belang-
rijke grondverzakking zich in België voor-
doet.

De Muziekberg, 200 meter hoog, rijst op
links van de baan naar Brussel, in de rich-
ting van Elzachtes en Eluchene en is met
hooge boomen bebossen. In de vallei kab-
belend vreedzaam de Molenbeek. Maar sinds
Kerstdag is de berg in beweging, en ver-
plaatst hij zich in de richting van de Mo-
lenbeek.

Van aan den voet van den berg tot de
beek, hetzij op ene lengte van ongeveer
een kilometer en een breedte van
300 meter, is het landschap omgewoeld ;
van op den berg bezien, geniet men een
indrukwekkend achouwspel.

Overal kloven van 2 tot 3 meter diepte,
verhoeven en omwallingen van den
boden, diepten, die met siltstanaud water
zijn gevuld, graschten, die op zekere plaa-
sen 7 tot 8 meter diep zijn. Als men den
voet op den drijvende grond zet, schijnt
men te in te zakken, en het is slechts met
moede, dat men verder geraakt.

Op de plaats waar de verzakking begon-
nen is zich voort te doen, is een krater
ontstaan, waarin een masse dommede ligt, en
die 500 tal meters doormede heeft. De
aardweg van het gebucht De Hul, naar
den boeschant, is er onbruikbaar door
ge worden. Niet minder dan tien hektaren
grond zijn verwoest. De verzakking is in
de laatste veertien dagen plots met 50
meter toegenomen.

Intusschen is het gevaar voor groeter on-
heil niet denkbeeldig. De tunnel der spoor-
lijn Ronse-Gent moet, zoals we reeds zeg-

den, nauwkeurig bewaakt worden. Vroeger
hebben zich in de streek nog verzakkingen
voorgegaan, maar deze waren onbeduidend.

Men schrijft echter de huid ge ramp toe
aan het feit, dat de Duitschers de drievier-
den van de bossch'ing hebben ontgissen.

Daardoor heeft het water der laatste re-
gens den grond doordrenkt en aangezien
het geen uitweg vinden kan, haant het
zich een weg door de zandachtige grond-
lagen.

Het is op de wijk Roobeek, ten zuid-
van Ronse, dat de verzakking de grootste
verwoestingen heeft aangericht. Dagelijks
noemt de stuwing toe. In ene week tijds
verhuist de aarde van 50 tot 80 meter.

Eenige rij boomen, had slechts 8 dagen
noodig om zich 80 meter lager te plaatsen.

Prachtige populieren hebben gespaarljk
roder ; andere boomen zijn reeds zoo diep
in de aarde gezakt, dat enkel hunne takken
boven den grond uitsteken. Een landbou-
wer heeft op de wijze reeds een 40 tal
boomen verloren.

Het is gewooneijk 's morgens, dat de
grond het meest verhuist, en dit gaat
gepaard met een dof gerucht, als een zwaar
gefluit. Bij drooz weder, stijgt ene stof-
wolk omhoog.

Gelukkig dat geen enkele woning door
dit zonderling verschijnsel wordt bedruigd.

De bewoners van het omliggende zijn
overtuigd, dat de berg noch zakt, noch zich
verplaatst, want dan zou de grond rand
den berg moeten inzakken, ofwel zouden
diepe kloven vertoonen langs den tegen-
overgestelden kant der verplaatsing.

Zoals wij reeds gezegd hebben, zou de
verschuiwing dus toe te schrijven zijn aan
onderaardsche vergloeiwing van zand, ten-
gevolge van de overvloedige regens. De
hoogerliggende grond, die allen stem mist,
zou dan op zijne beurt afbrokkelen en naar
de vallei zakken.

Men kan nog niet g'waren, wanneer een
einde zal komen aan deze grondverzakking-
en, want deze geschiedt zeer onregel-
matig. Heden zijn zij nauwelijks metbaar,
om morgen weer een grooten omvang aan
te nemen. Wat de Molenbeek betreft, die
een belangrijken waterloop heeft, men
beeft de bedding ervan reeds tweemaal
moeten verleggen. Een eerste kunstmatige
bedding, gegraven op acht meter van den
natuurliken loop, werd door de grond-
verzakking verzoolden, en niets lat ver-
zien, dat de nieuwe werken, een 20 tal
meter verder uitgevoerd, op hune beurt niet
zullen toegesmaakt worden.

Duizelijks gaat een groete menigte de
gesteelderde plaats bezoeken. Men ontmoet
er Belgen uit alle provincies, en zelfs
vroomdelingen, Fransen, Engelschen en
toeristen uit andere landen. «Zondag is
de toelooij bijzonder groot.

Half seizoen. — Reclama.

Nieuwe modellen, nieuwe gewerfswels
zullen nog aangeboden worden, gedurende 14
dagen, aan verminderde prijzen in de Ma-
gasijnen van de

COMPAGNIE ANGLAISE
de Broekrepleaats, Brussel.

Heeren : Kostuum veston, op maat, 240 fr.
Gekroonde overjas, 190 fr. — Broek,
95 fr.

Damen : Kostuum tailleur op maat, met
zijde gevoederd, 290 fr. — Mantel tailleur,
250 fr.

Voor te Communie : Schoone leus van
tien sierlijke en onbetriepelijke modellen.

Eerste hulp bij ongelukken.

Bij alle ongelukken houde men zich strikt
aan de volgende regels :

- 1. Laat zoo spoedig mogelijk den dokter
komen.
2. Als ge geen bederfwerende stof bij de
hand hebt, leg dan zuivere watten of een
schone doek op de wond. Mocht ook dit
niet voorhanden zijn, laat dan de wunde
onverwond onbedekt.
3. Bij ongelukken, door elektrische ver-
oorzaakt, moet ge niet alleen de geledrida-
ge niet met de bloote hand aanraken, maar
ook het lichaam van den verongelukte zelf
niet.
4. Bevochtig een pleister nooit met speek-
sel, maar met zuiver water.
5. Richt een verwondene nooit op, maar
laat hem in horizontale ligging rusten.
6. Dien den verongelukte tijdens zijn
bewusteloosheid geen dranken toe.
7. Bij een aanval van bererte moet het
hoofd van den zieke hooger geleed wor-
den dan het lichaam.
8. Bij verrekkingen, verstoppingen of
breuken moeten geen pogingen gedaan
worden om de lichaamsdelen weer in hun
vorigen toestand te brengen. Laat de be-
leedigde deelen rustig liggen en bedekt ze
in afwachting der komst van den genees-
heer, met koude compressen.
9. Breng menschen met bevroren li-
chaamsdelen nooit uit een koude kamer
plotseling in een warme over.
10. Wacht u bij vergiftigingen een te-
genmiddel toe te dienen, tenzij ge het ge-
bruikte vergif nauwkeurig kent.

Drie en twintig personen levend verbrand.

DE HITTE IN AUSTRALIE. — Wij heb-
bende gemeld dat er in den Australischen
Victoriastaat Jene vreeselijke hitte
heerscht, bij zoover dat er talrijke brand-
rampen ontstaan. Hoede uitgestrekthe-
den zijn in de vlammen opgegaan. In
een dezer brandrampen hebben drie en
een dezer brandrampen hebben drie en

twintig personen het leven verloren. Tal-
rijke andere lieden worden vermist en ve-
le personen zijn zonder dak. Deze hitte
golf wordt voor Australie ene schrikke-
lijke ramp.

De reusachtige bosschen en rietvlakten
van het gewest Warburton zijn in een
vuurland henschepen. Hectaren verlaat er
een verschrikkelijk vlammergorg, dat
door een hevigen wind wordt voortgedre-
ven over verdere uitgestrektheiden.

Nooit heeft men in Australie dergelijke
ramp beleefd. Om deze te herstellen zijn
er dertig tot vijftig jaar noodig.

Uit verscheidene plaatsen wordt gezemd
dat tentalen personen in den brand on-
gekommen zijn. Het is onmogelijk het ver-
lies aan menschenlevens op te geven. De
stoffelijke schade is onberekenbaar. Men
denkt dat het schrikkeelike van de ramp
nu voorbij is.

Takab 't KAPELLEKEN

Waar hij niet fijn van kwaliteit.
Dat was ook niet zoo zeer verspreid
't KAPELLEKEN

Naar de Noordpool.

Kapitein Wilkens. — De beroemde
ontdekkingsreiziger Roald Amundsen is
bezig de noodige toebereidselen te treffen
om in het begin van de maand April een
nieuw tocht te wagen naar de Noord-
pool, ditmaal per bestuurdere ballon.

Terwijl met spanning gewacht wordt op
de afreis van Amundsen, is er van den
anderen kant van den Ocean een per-
soon die volop bezig is met alles in ge-
reedsheid te brengen om ook een tocht
naar het uiterste Noorden te doen. Hij
wil Amundsen voor zijn en zelf de eer
genieten het eerst de Noordpool te be-
reiken.

Is kapitein Georges-Hubert Wilkins,
eerder beste vlieger van het Australi-
sche leger, die zich tijdens den grooten
oorlog met roem overdekt op het Fran-
sche front. Vergezel van M. Lauthier is
bij Zaterdag te New-York ingescheept
voor Seward (Alaska) aan boord van de
stoomboot «Victoria», met zijne twee
verwoestvliegtuigen met dewelke hij den
tocht wil wagen. Van uit Seward zullen
de twee vliegtuigen per spoor naar
Fairbanks gestuurd worden, van waar zij
tochten opstijgen voor het eerste deel
van de reis.

Zal kapitein Wilkens in zijn stoutmoed-
ig opzet slagen? De toekomst zal zulks
uitleggen. In alle geval, de man heeft
veel betrouwen en veel durf